

Martor Îndrăzneț (Pavel înaintea lui Agripa)

Textul Biblic : Fapte 26:1-11

Versetul de aur

Și acum sunt dat în judecată pentru nădejdea fĂgĂduinței pe care a făcut-o Dumnezeu părinților noștri . Fapte 26:6

Introducere

Cartea Faptele Apostolilor relatează una dintre cele mai semnificative schimbări a mentalității avută de o persoană de-a lungul istoriei. Acea schimbare sa făcut la un bărbat pe nume Saul, care la început a fost un dușman de moarte al creștinilor (Fapte 7:60b-8:3). Dar după o întâlnire cu Isus cel înviat, Saul a devenit principalul susținător al creștinismului. Detaliile modului în care a avut loc schimbarea sunt consemnate în Fapte 9:1-19; 22:3-21; și 26:12-18. Lecția de astăzi este prefața celui de-al treilea dintre aceste relatări.

Saul a fost convertit la creștinism în jurul anului 34 AD.. El a călătorit ulterior în ținuturile mediteraneene în trei călătorii misionare, așa cum este relatat în Faptele Apostolilor 12:25-14:28; 15:36-18:22; și 18:23-21:9. Saul se mai numea și Pavel (13:9). La scurt timp după ce a treia călătorie s-a încheiat în Cezareea, Pavel sa întors la Ierusalim. Acolo a fost văzut de dușmani care au provocat o revoltă pentru a-l reduce la tăcere (21:17-29). Arestarea ulterioară a lui Pavel i-a salvat, fără îndoială, viața (21:30-36)- probabil 58 AD.

După o altă revoltă împotriva sa, Pavel s-a folosit de cetățenia Romană pentru a evita să fie biciuit (Fapte 22:22-29). A urmat o anchetă și un complot de crimă (22:30-23:22), așa că Pavel a fost transferat sub pază grea la Cezareea – la aproximativ 75 de mile distanță de Ierusalim – pentru a fi judecat sub guvernatorul Felix (23:23-24:26). Acest proces a fost neconcludent și Pavel a fost ținut în închisoare timp de doi ani până când guvernatorul Porcius Festus l-a înlocuit pe Felix (Fapte 24:27).

Acea schimbare la conducere a dus la un alt proces (Fapte 25:1-9), apelul lui Pavel la Cezar (25:10-12), consultări la nivel înalt (25:13-22) și apariția în fața Împăratului Agripa al II-lea (25: 23-27).

Contextul lecției

I. Pavel înaintea lui Agripa (Fapte 26:1-8)

A. Agripa cunoaște neînțelegerile Iudeilor (v 1-3)

Agripa este prescurtarea numelui lui Irod Agripa al II-lea, ultimul din linia regilor Irodieni. Ei au condus Iudeea ca împunericții ai Romei. Pavel avea motive să se teamă de acest rege: tatăl său, Irod Agripa I, la arestat și omorât pe Apostolul Iacov (Fapte 12:2).

Dar Pavel știa cum să interacționeze cu autoritățile. Până atunci, în cei 26 de ani ai săi ca principal susținător al creștinismului (Fapte 9:29; 13:45; 17:1-5, 16-34; 18:4-6; 19:8-10).). Cazul lui Pavel a fost greu de rezolvat pentru autoritățile civice, tot așa cum a fost cazul lui Isus cu 30 de ani mai devreme. Autoritățile erau interesate în primul rând de menținerea ordinii și legea.

Pavel era foarte conștient de acest punct de tensiune și și-a folosit cetățenia romană ca metodă în apărarea sa în cel puțin două ocazii (Fapte 16:37-38; 22:23-23:30).

B. Ce știau Iudeii despre Pavel (v 4-5)

Pavel a crescut ca un băiat evreu era fără reproș, și a fost un mare prigonitor al Creștinilor. El era însuflețit de o mare râvnă pentru datinile strămoșești. Deși s-a născut în Tars, în Cilicia, Pavel a fost „crescut în [Ierusalim și] a studiat sub Gamaliel și a fost bine instruit în

legea strămoșilor noștri” (Fapte 22:3). Mai mult, Pavel s-a descris pe sine ca un fariseu, fiul unui fariseu (Fapte 23:6).

În acest sens, istoricul evreu din secolul I Josephus menționează cinci ramuri ale iudaismului din zilele sale: **Farisei** (formaliști de dreapta), **Saducei** (aristocrați de stânga), **Esenieni** (puritani de ultra-dreapta), **Zeloți** (militanți) , și **Herodieni** (susținătorii lui Irod).

C. Care a fost acuzația (v6-8)

La ce se referă Pavel în cele trei utilizări ale cuvântului nădejde în aceste două versete se găsește în Fapte 23:6-8; 24:15: Pavel în oratoriul său, pune o întrebare,, Ce? Vi se pare de necrezut că Dumnezeu învie morții?” Deoarece lucrurile de care este acuzat Pavel sunt aceleași cu ceea ce face parte din credința evreiască, nu există nicio faptă greșită – cel puțin din punctul de vedere al doctrinei fariseilor (Fapte 23:8). Ceea ce a atras mânia fariseilor este afirmația lui Pavel că învierea lui Isus este baza viitoarei învieri a oamenilor (1 Cor 15). Baza afirmației lui Pavel este faptul că învierea lui Isus o anticipează și o garantează pe a noastră (Fapte 25:19). În această lumină, Pavel ar putea să spună: „Din moment ce tu, Împărate Agripa, accepți că Dumnezeu înviază morții, de ce este atât de ciudat că Dumnezeu a început cu Isus?”

II. Pavel arată ceea ce a greșit (Fapte 26:9-11)

A. O Credință greșită (v 9)

După învățătura primită de el în anii tinereții Pavel credea că ceea ce face el prin persecutarea credincioșilor este o faptă bună.

B. Persecuția Creștinilor (v 10-11)

În versetul precedent, Pavel a spus că a făcut „tot ce era posibil pentru a se opune numelui lui Isus din Nazaret. Înainte de experiența sa pe drumul către Damasc (Fapte 9:1-9), Pavel (Saul) era dornic să apere credința iudaică împotriva presupusei amenințări a creștinilor. El era atât de amenințător, încât mulți nu le-a putut crede la început schimbarea inimii lui (Fapte 9:26). Pavel a purtat greutatea acestui păcat pentru restul zilelor sale (1 Cor 15:9).

CONCLUZII

Toți credincioșii care s-au întors la Dumnezeu au fost cândva dușmanii lui Dumnezeu (Rom 5:10). Aceasta înseamnă că și noi ne-am opus la ceea ce făcea Dumnezeu. Deși lui Pavel îi era rușine de comportamentul său din trecut, acest lucru nu i-a împiedicat slujirea. Un rezultat a fost un anumit set de ironii triste în acea lucrare. Cel care a fost orbit (Fapte 9:8-9) a considerat că era necesar să o facă la fel altora (Fapte 13:11). Cel care i-a bătut pe alții (22:19) a fost la rândul său bătut (16:22). Cel care i-a întemnițat pe alții (8:3) a fost el însuși întemnițat – de mai multe ori (16:23). Cel care a aprobat moartea altora (8:1) a fost în cele din urmă executat pentru aceeași credință.

Ce trebuie să memorăm: *Dacă Dumnezeu este cu noi, cine ne poate sta împotriva?*